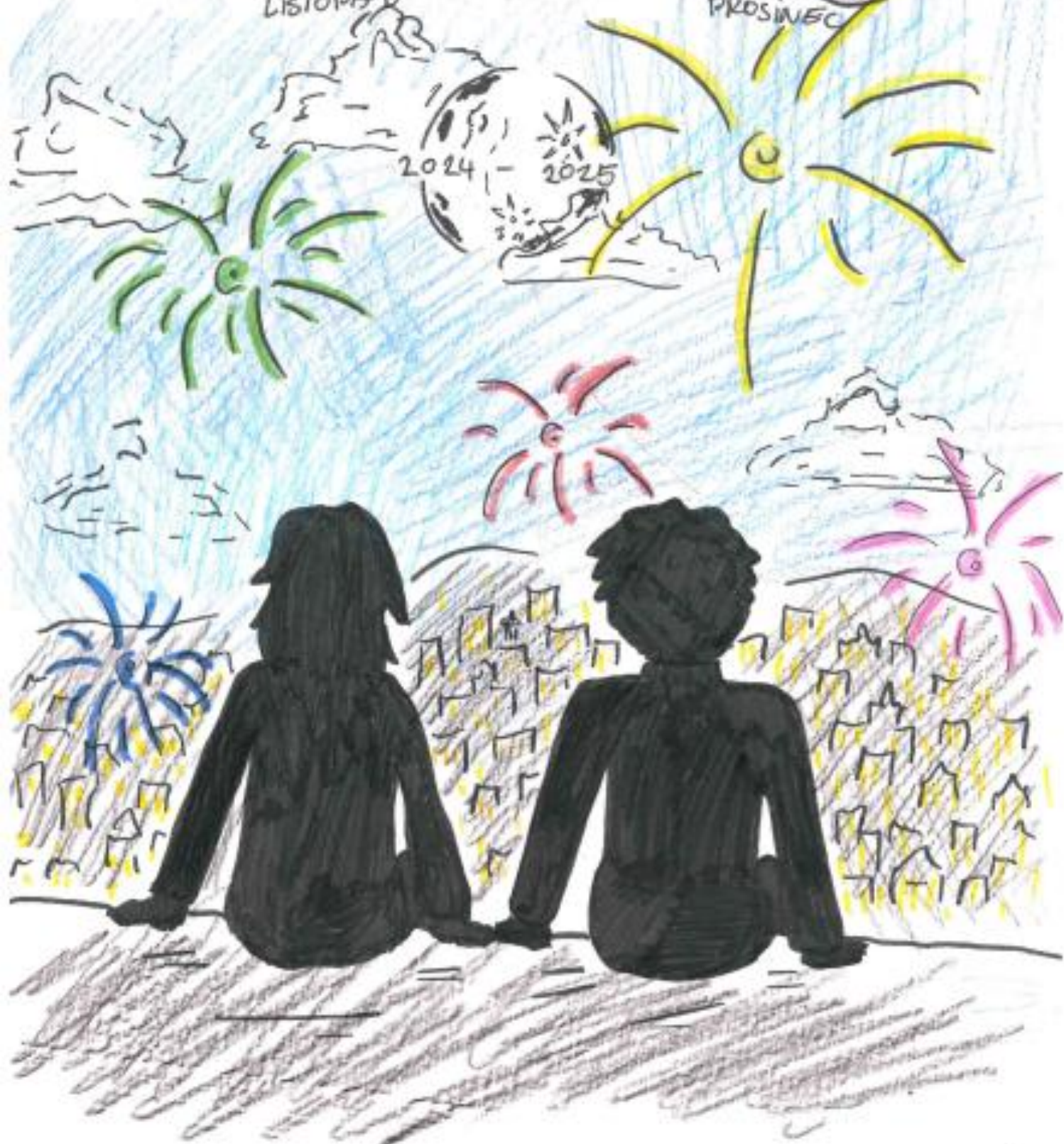

TORNAÍDO

LISTOPAD

PROSINEC

2024 - 2025

Milí čtenáři Tornáda,

tak nám uteklo první pololetí jako voda, Vánoce jsou již hlubokou minulostí, a dokonce i dlouho očekávané jarní prázdniny mezitím uplynuly jako pověstná pára nad hrncem. Jediné, co zůstalo aktuální, je nové a dlouho očekávané číslo našeho školního časopisu. Tentokrát máme nachystané zcela unikátní vydání, neboť vydáváme trojčíslo. Děkujeme všem přispěvatelům za jejich zajímavé články. A nač se můžete těšit? Po tradičním Kalendáriu a přehledu uskutečněných školních akcí (a že mnohé z nich se setkaly se značným zájmem, například HOGRA alias Herní odpoledne Gutovské rady), na články o sportovních akcích, kterých se naši žáci zúčastnili. V rozhovoru s panem učitelem Bartošem se můžete dočíst, co jej přivedlo k učitelství, dále najdete vzpomínky učitelů na dobu, kdy sami chodili do školy, tradiční doporučení na zajímavé výlety, něco o vánočních a novoročních tradicích, nechybí Gamingové okénko; samozřejmě příležitost znovu dostali i začínající autoři. Nezapomněli jsme pochopitelně ani na anglické okénko, v tomto čísle nechybí nápadník pro šikovné, recepty na nějakou tu šamku, tradiční hádanky a samozřejmě jsou na konci tradiční kvízové otázky pro pozorné čtenáře. Přejeme všem pěkné počteníčko.

K.Š.

Na tomto čísle spolupracovali

Tereza Romanovská

Karel Špecián

Filip Roman, 5. C

Natálie Sušilová, 5. C

Sofie Weigertová, 6.B

Tereza Fraňková, 7. C

Michaela Havlasová, 7. C

Lucie Hrabová, 7. C

Rozálie Steblová, 6. C

Andrea Čuříková, 9. C

Zvláštní poděkování pak míří k paní učitelce M. Voneš Zajdlové, paní učitelce A.-M. Divišové a panu učiteli J. Salačovi a panu učiteli Bartošovi 😊

LISTOPAD

1. 11. – **Svátek všech svatých** – křesťanský svátek, na který navazuje Svátek zesnulých = Dušičky – 2. 11.

11. 11. – **Mezinárodní den válečných veteránů** – symbolem dne je květ vlčího máku. Tento den se slaví jako připomínka data 11.11.1918, kdy *byla ukončena 1. světová válka*.

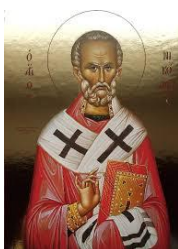
17. 11. – **Den boje za svobodu a demokracii** – Mezinárodní den studentů – jako připomínka boje českých studentů proti nacistům (1939).

21.11. – **Světový^[TR1] den televize** – první televizní přenos se uskutečnil v roce **1926**, pravidelné vysílání odstartovalo v roce 1935 v Berlíně. Barevné přenosy začaly v 50. letech, v Československu až v roce 1970. Tehdy byla televize vzácnost. Dnes má doma televizi každý a na výběr jsou desítky vysílacích kanálů.

PROSINEC

5. 12. V předvečer svého svátku obdarovává děti **svatý Mikuláš**, doprovázený čerty a anděly. Svatý Mikuláš z Myry byla reálná postava v historii. Byl velmi oblíbený a štedrý, ochránce nespravedlivě obviněných. Dnes je uctíván jako **patron dětí, studentů, nebo třeba námořníků**.

6. 12. 1774 zavedla císařovna **Marie Terezie všeobecnou vzdělávací povinnost** – začala tak největší reforma školství v českých zemích, která se završila povinnou školní docházkou (1869).

10. 12. **Mezinárodní den lidských práv** (od roku 1948). Tento den se také uděluje **Nobelova cena za mír**.

24. – 26. 12. – **svátky vánoční** – křesťanské oslavy narození Ježíše Krista.

LEDEN

1.1.1993 – **Den obnovy samostatného českého státu** – od tohoto dne Česká a Slovenská republika fungují jako samostatné státy.

7.1. – **Mezinárodní den švihlé chůze** – na počest legendární britské skupiny Monty Python pořádají nadšenci každý rok pochod švihlé chůze – čím švihlejší a praščnější vaše chůze po městě je, tím lépe 😊

20.1. 1930 – narozen astronaut **Buzz Aldrin** – 2. člověk, který chodil po povrchu Měsíce. Spolu s Neilem Armstrongem se dne 21. 7. 1969 spustil v lunárním modulu z **Apollo 11**. Byli tak první lidé, kteří se procházeli po Měsíci.

21.1. – **Den objímání** – slavíme rádi a víme proč 😊

1. Objímání je zdravé – posiluje imunitu a zmírňuje stres
2. dává pocit bezpečí a uvolnění
3. posiluje vazby mezi lidmi
4. uvolňuje svalové napětí a tlumí tak bolest

Objímejte se, jak to jen jde – děláte tak něco pro zdraví své i těch ostatních 😊

Knihobudka

Červená telefonní budka, která stojí už několik let ve vestibulu školy, sloužila původně k vyzvedávání dětí ze školní družiny. Když se zavedl čipový systém, neměla budka žádné využití. Škola se rozhodla, že telefonní budku předělá na knihobudku. Žáci i rodiče mohou donést do knihobudky knihy a komiksy, které už přečetli a je jim líto je vyhodit, ale pozor – do školní knihobudky noste pouze knížky vhodné pro děti. V budce jsou už komiksy, pohádky a dobrodružné knihy pro děti i dospělé. Když budete čekat na sourozence nebo na odpolední kroužek, můžete se do knihobudky podívat a třeba si přečíst některou z uložených knih. Knížku si můžete i odnést domů a po přečtení třeba zase vrátit, aby mohla udělat radost dalším dětem, nebo ji třeba vyměnit za jinou. Knížky

ale prosím neničte a chovejte se v knihobudce slušně.

Natálie Sušilová, 5. C

Příprava na Den otevřených dveří

Každoročně se na naší škole před vánočními svátky koná Den otevřených dveří pro rodiče a přátele školy. Před samotným zahájením se musíme

všichni pečlivě nachystat. I letos tedy proběhlo tolik oblíbené **vyrábění** produktů, které se pak během jarmarku prodávají.

Zapojili se všichni žáci a žákyně

a také všichni učitelé a učitelky. A všichni si to také náramně užili. Jako důkaz slouží následující fotografie a také to, že se naše výrobky skvěle

prodávaly 😊

Vánoční koncert pro děti: Na andělských strunách harfy

Žáci 2. tříd zhlédli veselý **interaktivní koncert** komorního souboru ve složení harfa, housle a violoncello, na kterém zazněly nejslavnější **vánoční skladby od Johanna Sebastiana Bacha**, Gounodova skladba Ave Maria a také **lidové koledy**. **Interaktivní program** zapojil publikum, které jen nesedělo a neposlouchalo, ale aktivně se spolupodílelo hrou, zpěvem a pohybem.

Mgr. M. Zajdlová

HOCR č. 1**Pexeso spojilo generace: První herní odpoledne
přilákalo žáky i vedení školy!**

Ve středu **27. listopadu 2024** proběhlo na naší škole první **herní odpoledne** tohoto školního roku, které bylo věnováno turnaji v pexesu. Akce přilákala celkem 30 žáků: osmnáct z 1. až 4. tříd a dvanáct z 5. až 9. tříd. Do turnaje se zapojilo i školní vedení – paní ředitelka a paní zástupkyně, které ukázaly, že i dospělí si dokážou užít soutěžení.

Zajímavostí turnaje byl herní systém, kde se body počítaly za výkony dvojic. To znamenalo, že pro dosažení úspěchu bylo třeba, aby oba spoluhráči předvedli dobrý výkon a aby skvěle spolupracovali.

Děkujeme všem účastníkům za jejich nadšení a fair play. Již nyní se těšíme na další herní odpoledne v rámci HOCR! Pexesu zdar!

Zde jsou naši medailisté:

I. kategorie – 1.-4. třída:

1. místo: Vilém Šedý & Daniel Trnka z 1.C

2. místo: Izabela Zeisová & Tereza Jirsová z 2.A

3. místo: Matyáš Hrivnák z 1.B

II. kategorie – 5.-9. třída:

1. místo: Daniel Benda & Vanessa Solnařová z 8.B

2. místo: Karel Drbal z 9.A

3. místo: Ella Spirit & Lea Szántó ze 6.B

Mgr. Anna-Marie Divišová

Druhý turnaj, druhé místo, trocha smůly

Dne 27. 11. 2024 se naši prvostupňoví žáci a žákyně zúčastnili již druhého turnaje v rámci ligy pražských škol v miniházené.

V úvodním turnaji dokázalo naše družstvo zvítězit. Tentokrát jsme se museli smířit „pouze“ s druhým místem. Bohužel se nám do cesty postavila trocha smůly okořeněná střeleckým trápením. V rozhodujícím zápase proti ZŠ Hostivař jsme se po celou dobu utkání velice těžko střelecky prosazovali. Bohužel remíza znamenala, že se bude počítat skóre, a to měl soupeř v celkovém součtu o dvě branky lepší.

Jedním dechem je třeba dodat, že hra a nasazení našeho družstva byla příkladná. Kluci i holky na hřišti nechali úplně vše a já musím jen a jen pět chválu.

Všem zúčastněným moc děkujeme za výbornou reprezentaci naší školy a již teď se těšíme na další turnaj, který se odehraje již v novém kalendářním roce.

Sestava: Ďurčík, Fanta, Procházka, Rajade, Matsola, Štika, Průšek, Neradová, Sušilová, Týcová

Mgr. Jan Salač

Mezi nejlepšími v oblasti IT

Ve středu **11. 12. 2024** se nejlepší soutěžící z prvního kola sešli v budově Soukromé střední školy výpočetní techniky v Praze na Proseku, aby bojovali ve finálovém kole nejen za sebe, ale i za školu o velmi hodnotné ceny. Soutěžící přijeli do Prahy z různých částí celé České republiky, mezi ty nejvzdálenější patří např. Náchod, Hranice na Moravě a Vedryně u Třince.

A právě naše škola měla mezi těmi nejlepšími v oboru informačních technologií své zastoupení. *Hned v pilotním ročníku IT SLOTU, který jsme jako novinku zařadili do hodiny IT, jsme se dokázali prosadit mezi 50 nejlepších v celé ČR.* Žák 8. A **Roshko Stepan** se svým výkonem v prvním kole, které proběhlo na naší škole, **kvalifikoval do finále.**

Zde změřil síly s ostatními žáky a žákyněmi a svými vědomostmi se neztratil. V nabitě konkurenci nakonec obsadil 42. místo a velice hezky prezentoval naši školu na celostátní soutěži.

Děkujeme za reprezentaci a těšíme se na další ročník této soutěže.

Mgr. Jan Salač

Bruslení na kluzišti v areálu Gutovka

Třída 2. A vyjela v úterý 14. 1. na led. Pro někoho to byly první krůčky na ledě, někdo zkusil již loni. Jakmile děti obuly brusle, poznaly, že co vypadá na první pohled jednoduché, dá pořádně zabrat. Děti musely zvládnout koordinaci pohybů rukou a nohou a zároveň se udržet na tenkých lyžínách. Nakonec si to všichni užili a v lednu vyzkouší ještě jednou. Rodiče ve velkém počtu pomohli s vázáním bruslí, za což jim patří veliký dík.

Mgr. M. Zajdlová

Kousek před branami pražského finále v házené

Dne 23.1.2025 jsme i s hochy vstoupili do nového roku úspěšně v soutěži POPRASKU.

Konkrétně jsme se zúčastnili *obvodního kola v házené* a naše hra se musela líbit. Kluci „profíci“ (Trunec, Hruška) měli k sobě velice zdatné spoluhráče a dohromady předváděli krásnou házenou.

Základní skupinou jsme prolétli jako uragán a po výhrách nad ZŠ Jakutská a ZŠ Eden postoupili do finálové skupiny, kde nás čekala ZŠ Dubeč a ZŠ Karla Čapka. S prvně jmenovaným jsme v bojovném utkání zvládli nejen vyhrát, ale dokonce ustát občas zbytečně důraznou hru soupeře.

V posledním zápase se k našim klukům obrátilo štěstí zády. I když nasazení a touha vyhrát bylo enormní, nedokázali jsme již odpovědět a z posledního útoku neskórovali.

Takto jsme se tedy umístili sice na krásném druhém, ale nepostupovém místě.

Všem zúčastněným ovšem patří obrovské dík za předvedenou hru a výbornou reprezentaci školy.

Soupiska: Filip HRUŠKA, Matyáš TRUNEC, Maxim NEKOVÁŘ, Stanislav KOZÁK, Kwame Edwin ADJEL, Kristián BOLDIŠ, Vojtěch ČERMÁK, Andrej SHOPONYAK, Lukáš KOLANDA, Jan KOUTENSKÝ, Adam VONDRÁK

Mgr. Jan Salač

Dívky z 6.-7. tříd triumfovaly na obvodním kole v basketbalu

Dne 14. ledna 2025 se dívky ze 6. a 7. tříd naší školy zúčastnily obvodního kola v basketbalu, které proběhlo na ZŠ Olešská. Hned v prvním zápase ukázaly, že jsou skvěle připravené, a zvítězily nad svými soupeřkami 23:14.

Skupinové zápasy měly jasný průběh. Dívky si postupně připsaly dvě další vítězství s výsledky 27:4 a 18:6. Semifinálový souboj proti ZŠ Jakutská také zvládly bez problémů a zvítězily 20:6, což jim zajistilo postup do finále.

Ve finále se utkaly s týmem ZŠ Eden. Zápas začínal vyrovnaně, ale naše děvčata se rychle dostala do tempa a **zvítězila jednoznačně 24:4**. Tím si zajistila **prvenství v obvodním kole Prahy 10**.

Gratulujeme našim dívkám k výborným výsledkům a děkujeme za skvělou reprezentaci školy!

Mgr. Anna-Marie Divišová

Rozhovor s panem učitelem Janem Bartošem

Co vás přivedlo na tuhle školu?

Nová práce, potřeboval jsem práci blíž domovu, to byl jeden z hlavních důvodů.

Jak hodnotíte naši školní jídelnu?

Já do školní jídelny nechodím, vařím si doma sám a baví mě to.

Kdybyste nebyl učitelem, čím byste byl?

Vrátil bych se do obchodu s čajem.

Proč učíte přírodopis a matematiku?

Já jsem chtěl učit odbornou biologii, ale nedostal jsem na ni doporučení, ale dostal jsem doporučení na učitelství. V ten rok se otvírala biologie a já jsem chtěl učit i matematiku.

Děkujeme za Vaše odpovědi 😊

Rozálie Steblová, Tereza Fraňková, Lucie Hrabová, Michaela Havlasová 7.C

Poznámka redakce: Víte, že je pan učitel Bartoš nejen zkušeným učitelem přírodopisu a matematiky, ale je i vynikajícím kreslířem...? Podívejte se, jak parádně umí kreslit:

Vzpomínka na školní léta

Stalo se to v sedmé třídě. Na fyziku nás měl velmi přísný pan učitel, ze kterého jsme měli všichni respekt. Dokonce i Mirek, což byl nejdrzejší kluk ze třídy a někdy si s ním nevěděla rady ani naše přísná třídní učitelka, natož hodná paní ředitelka. Pan učitel si s ním ovšem rady věděl. Když jednou Mirek při výkladu nové látky za zády učitele začal posunky rozesmívat třídu, rychle se otočil a křídou, kterou ještě před chvílí psal na tabuli, trefil Mirka rovnou doprostřed čela. Pan učitel hrál závodně basketbal, takže se křída po nárazu rozletěla na několik menších kusů, které zasahovaly i kolemsedící spolužáky jako střepiny granátu. Mirek měl na čele krvavý šrám. Lekl se tak, že se stalo něco nepředstavitelného – rozbřečel se. Pana učitele ovšem jeho pláč nijak neobměkčil. Vzal si novou křidu a pokračoval ve výkladu. Po chvíli se obrátil a prohlásil: „A to buď rád, že ta křída byla jen poloviční!“

No a tenhle pan učitel, ze kterého jsme měli všichni hrůzu, nám jednou v dubnu zadal naprosto nečekaně domácí úkol z fyziky. Samozřejmě jsem si úkol nepoznamenal a zapomněl na něj. Jenže přibližně za dva týdny si na něj – bohužel pro mne - vzpomněl pan učitel. Začal přísnými očima vyhledávat ve třídě, kdo by mu úkol ukázal. I když jsem se snažil ve třetí lavici maskovat, jak to jen šlo, byl jsem jeho pohledem zasažen. Ukázal na mne prstem a zaburácel: „Specián, ukaž mi domácí úkol.“ Orosilo se mi čelo a záda se zalila potem. Kde ho jen vzít? Postavil jsem se, jak bylo tehdy zvykem, a snažil se hasit doutnajícím požár: „Pane učiteli, já jsem sešit zapomněl doma.“ A připojil jsem tu nejhoupější větu, která mě v tu chvíli mohla napadnout: „Ale úkol mám.“ Myslel jsem si, že učitel bude chtít, abych mu ho druhý den ukázal, ale to bych už odpoledne hravě zmákl. Tak jsem čekal, že mě s tímto pokynem usadí zpátky do lavice, ale učitel se mě nečekaně zeptal: „Úkol máš doma?“ Přikývl jsem, už mi v tu chvíli stejně nic jiného nezbývalo. „Fajn, tak si dej tašku do kabinetu a mazej pro něj!“ Málem to se mnou švihlo, možná se mne zlehýnka dotkla i mrtvice, když jsem si uvědomil, že máma je dnes doma, protože pere prádlo. Tehdy ještě automatické pračky běžné nebyly, takže praní ve vířivé pračce, opakované máchání, ždímání ve ždímačce a následné věšení prádla buď na půdě nebo venku na dvoře bylo operací na celý den. Pomyslel jsem si, jak mámě vysvětlím, že v půl jedenácté jdu domů ze školy, když mám vyučování do půl druhé a ještě navíc pro sešit s úkolem, který ani neexistoval.

Jdu si tedy domů, sotva noha nohu mine, takže cesta, která mi jindy trvala deset minut, trvala přibližně půl hodiny. Srdce mi tlouklo, jako bych právě doběhl maratón, když jsem otevíral domovní dveře. Vyšel jsem do prvního patra a klíčem otevřel dveře bytu. Máma samozřejmě zaslechla klíč šramotící v zámku a z koupelny volala: „To jsi ty, Mirku?“ Myslela tím samozřejmě tátu, který měl před noční a asi zrovna něco dělal na zahrádce. Vyšla na okamžik z koupelny a udiveně se mě ptá: „Co ty tady děláš? Ty nemáš školu?“ a odběhla k pračce. Polkl jsem velký knedlík, který se mi utvořil v krku a jen stěží jsem zasípal: „Jdu si pro sešit, mami.“ „Neslyším, vrčí mi tady pračka,“ zakřičela máma. „Pojď mi to říct sem!“ poručila mi. „Nadechl jsem se, polkl, vešel

do koupelny a znovu zopakoval, proč jsem vlastně přišel domů. „Pro jaký sešit? Ty sis večer nepřipravil tašku do školy?“ zeptala se mě přísně. „Fyziku,“ řekl jsem přidušeným hlasem. „Jakou fyziku?“ nechápala máma. „S úkolem,“ prásknul jsem na sebe bezděky úplně všechno. Začala mě prozkoumávat svýma rentgenovýma očima. Matky většinou znají své syny do puntíku a poznají, když dělají něco nekalého nebo cosi zatloukají. A matčin rentgen byl obzvlášť důkladný. Možná mi tehdy hrozila i nemoc z ozáření.

Vyšla z koupelny, chytla mě za rameno a vstrčila do kuchyně. „Tak jak to je?“ zeptala se přísně. „Do očí se mi dívej!“ poručila mi. „Víš mami, my jsme měli úkol a já jsme na něj zapomněl, ale učiteli jsem řekl, že ho mám v sešitě, který jsem zapomněl doma, tak mě pro něj poslal,“ vypadlo ze mne na jedno vydechnutí. Matčin údiv se odrážel ve výrazu jejího obličeje. Věděl jsem, že bude zle. Máma uměla skvěle a rychle vznášet obvinění, postavit mě před soud, odsoudit a během chvíli vykonat trest. Na to nepotřebovala ani dvě minuty. Cítil jsem, že se asi hodina velkého trestu přiblížila. Už už jsem viděl, jak máma skáče do předsíně a za závěsem uchopí klepač na koberce, zvaný pragr, s nímž občas vykonávala rozsudek. Jenže máma k mému údivu udělala něco úplně jiného. „Tak víš co, miláčku?“ pronesla s mírnou ironií v hlase: „Teď si vezmi ten sešit, mazej do školy a koukej panu učiteli vysvětlit, jak to vlastně s tím úkolem je.“ Uchopila mne za rameno a vystrčila do chodby.

Šel jsem tedy zpátky do školy. Naše třída už seděla mezitím v učebně výtvarné výchovy a malovala jakási zátiší, když jsem vešel do chodby a přistoupil ke dveřím učebny fyziky. Byli tam zrovna deváťáci. Zaklepal jsem. „Dále!“ zaburácelo z učebny. Vstoupil jsem do třídy. „Ááá,“ udělal posměšně pan učitel. Viděl jsem šklebící se tváře starších spolužáků a studem zčervenal jako vařený rak. „Tak neseš mi ten úkol?“ Přistoupil jsem ke katedře a pronesl potichu: „Ale já ho nemám, pane učiteli.“ Dvoumetrový muž se náhle několika kroky ze zadní části místnosti přesunul ke katedře. Najednou stál nade mnou tak blízko, až jsem ze saka ucítil odér jeho oblíbených cigaret. Učitelův mohutný ukazováček s prostředníčkem mě uchopily za bradu a zvedly mi hlavu. Přísně se mi přitom díval do očí. „A proč´s mi lhal?“ „Já jsem se bál, pane učiteli, že dostanu pětku.“ „Tak to dostaneš rovnou tři – jednu za nesplněný úkol, druhou za zbabělost a třetí za lhaní,“ pronesl hlasitě, zatímco se celá třída bavila na můj účet. „Ale dvě si můžeš opravit – jednu přezkoušením u tabule a druhou vypracováním starého úkolu a tří nových příkladů navíc,“ dodal. Odcházel jsem ze třídy jako spráskaný pes.

A jak to celé dopadlo? Úkoly jsem samozřejmě napsal a u tabule jsem se nechal vyzkoušet. Nicméně se mi celá lež stejně nevyplatila. Protože jsme za celé pololetí měli z fyziky jen dvě známky, ani zkoušení u tabule mě nezachránilo, abych nedostal z fyziky trojku na vysvědčení a tím pádem přišel o vyznamenání. Máma pak jen nad vysvědčením nevěřičně kroutila hlavou a pronesla jednu ze svých poučných vět, které jsem jako puberťák nesnášel: „Tady vidíš, že lhát se nevyplácí.“

K.Š.

PODĚKOVÁNÍ

Pro ty, co polévku vařili, a k tomu něco druhého,
už jsem ani nedoufal, že dám si každý den tak
něco dobrého.

Na oběd se vždycky těším a počítám přestávky,
v duchu si však představuji, co zas potěší mé
chuťové pohárky.

Bez těch našich kuchtiček,
smutnil by náš jazýček.

A proto děkujeme všem, že se o nás staráte,
slova díků, to je celé, co za to od nás máte.

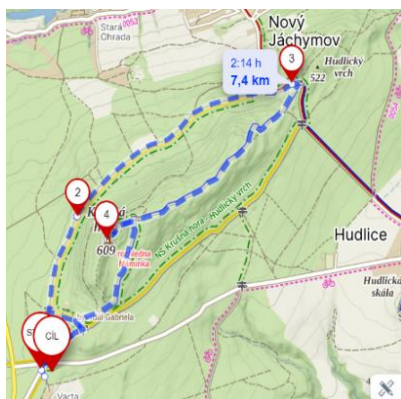

Mgr. J. Salač

Tipy na výlety s rozhlednami (2)

Rozhledna Máminka

O rozhledně:

Hezká dřevěná rozhledna netradičního tvaru trianglu na vyvýšeném přírodním útvaru Krušná hora v nadmořské výšce 609 metrů, která dominuje celému Hudlicku, a na jejímž místě už před bezmála 100 lety stávala

dřevěná triangulační věž. Máminka, která je v noci krásně nasvícená, je vysoká 33 metrů a vede na ni 96 schodů.

Je to unikátní rozhledna, ze které si můžete užít úchvatný výhled na celé Berounsko, rozsáhlé křivoklátské lesy a hrad Točník. Rozhledna leží na nově zřízené naučné stezce Krušná hora - Hudlický vrch. Při dobrých podmínkách lze vidět Šumavu, Klínovec či dokonce Ještěd.

Cesta pěšky:

Od parkoviště Na Vartě jdete lesem mírným kopcem po naučné cestě, stále po stejné cestě. Když

uvidíte rozcestník, na kterém je vyznačena žlutá, vydejte se po žluté doleva, dokud nenarazíte na nový rozcestník. Pak se vydejte zase vlevo. Potom následuje rozcestník Pod Gabrielou, jděte vpravo, pak hooooódně dlouho až k rozcestí s červenou, ale jdete stále rovně. Tentokrát už po červené značce. Potom následuje další rozcestník s modrou, na niž se i vydáte.

Odtud cesta začíná stoupat, ale cesta je to pořád příjemná. Zajímavost potkáte pod vrcholem – myšlenkovou zahrádku. Když pořád půjdete dále po modré, dojdete k rozhledně. Až se pokocháte výhledem, vrátíte se kousek zpátky po modré, zatočíte vlevo, budete scházet z kopce a dojdete k rozcestí (u kterého jste už byli), odkud se vydáte po žluté dolů až k prvnímu rozcestí, z něhož se vydáte po naučné stezce zpět ke svému autu.

Filip Roman, 5. C

Součástí kultury každého národa jsou tradice, které se dědí z generace na generaci a tvoří tak pomyslnou páteř, která drží národ pohromadě. Tradic spojených s vánočními svátky je hodně a v každé rodině se dodržují trochu jinak. Tady jsou nějaké ukázky.

VÁNOČNÍ TRADICE

KRÁJENÍ JABLKA

Když po štědrovečerní večeři rozkrojíte jablko napůl a v jaderníku se objeví „hvězdička“ budete příští rok zdraví a šťastní, zato „křížek“ nebo „červ“ znamená nemoc, ba i smrt.

LITÍ OLOVA

Rozžhavené olovo se nalije do nádoby s vodou. Ze vzniklého odlitku se pak dotyčnému věští budoucnost.

PŮST

Hodně lidí tuto tradici má jinak, ale nejznámější si myslím že je nejíst po celý Štědrý den maso a vydržet až do večere. Potom se vám prý objeví zlaté prasátko pro štěstí.

RYBÍ ŠUPINY POD TALÍŘEM

Pod talíř před večeří se dává rybí šupina pro štěstí (někdy se dávají i drobné mince)

TRADICE NA SILVESTRA

Na Silvestra by ženy neměly sušit prádlo, aby se v rodině nic nestalo. Kdyby prádlo nějaká žena sušila, mohlo by to v novém roce způsobit smrt někoho z rodiny. Tradice vznikla proto, aby si ženy odpočinuly.

Nemá se jíst drůbež, ryby ani zajáci, protože by mohlo uletět, uplavat nebo utéct štěstí.

O půlnoci by se měl sníst ovar a křen s jablky pro štěstí.

Nejznámější přísloví: Jak na Nový rok, tak po celý rok

Do vánočky se zapékal 1 hrášek a kdo ho našel, měl celý rok štěstí.

Na Nový rok si dáváme novoroční předsevzetí, abychom se v novém roce polepšili.

Je dobré si pochutnat na čočce, protože ten, kdo ji sní, má po celý nový rok zaručené peníze. Kdo miluje maso by si měl dát vepřové, protože mu přinese štěstí a bohatství.

Michaela Havlasová 7.C

Gamingové okénko

Blade chimera je mobilní hra, která spadá do kategorie akčních RPG. Zaměřuje se na souboje s příšerami a boj proti různým nepřátelům v postapokalyptickém světě. Hráči mohou sbírat a vylepšovat různé postavy a zbraně, přičemž kladou důraz na strategii a rychlé rozhodování v bitvách.

Cílem je přežít a vybudovat si silný tým, který bude schopný čelit stále silnějším nepřátelům. Hra vyjde 16. 1. 2025.

Hordes of Hel je akční RPG hra, která kombinuje prvky přežití a strategických soubojů. Hráči se ocitnou v temném a nebezpečném světě, kde musí čelit hordám démonických nepřátel. Cílem je

bojovat, sbírat zdroje, vylepšovat postavy a bránit se před neustále rostoucími vlnami nepřátel. Hra se zaměřuje na intenzivní akci a taktické rozhodování při budování silného týmu. Demoverze hry vyjde 21. 1. 2025.

Synduality: Echo of Ada je akční střílečka a sci-fi hra, která kombinuje prvky přežití a týmové spolupráce. Hráči se ocitají v postapokalyptickém světě, kde bojují proti nebezpečným stvůrám a snaží se přežít v drsném prostředí. Hra se zaměřuje na interakci mezi hráči a umělou inteligencí s důrazem na kooperaci a strategické plánování během misí. Vyjde 24. 1. 2025.

Andrea Čuříková 9.C

Chcete rozumět zvířatům?

Mám psa - Myšpulína a začínám mu rozumět. Proč? Mám ho ráda.

Myšpulínovi budou tři. To je...na lidský věk... možná... 21 let. Naši ho přivezli z České Lípy jako úplné miminko, třásl se, kňučelo... .

Máma jej vyndala z tašky přes rameno, a protože byl šikovný, hned chodil 😊.

Aby se nebál, dali ho naši ke mně a ségře do pokoje. To bylo radosti, samým blahem jsme se rozplývaly!

Nejdříve si očichal stůl, kde seděla ségra a hned si ho přivlastnil (označkoval) 😊.

Pak přišel ke skříni, která má na dveřích zrcadlo. Hned se lekl: „Oni maj’ ještě jednoho psa?“

Zkusily jsme jít ven, jen před dům, aby to ušel! Jely jsme výtahem, přeci nemůžeme, tedy on přece nemůže, chodit po schodech. Co kdyby si zlomil páteř? Venku jsme ho položily na zem. „Brrrr, to byla zima!“ třásl se jako osika. A i když venku žádnou loužičku neudělal, počkal si a udělal ji hned na koberci poté, co jsme se vrátily zpátky domů.

A protože se pořád klepal, sedla jsem si do křesla, hladila ho a povídala si s ním. Přestal se třást. Přestal kňučet. Olízl mi dlaň. A usnul, jen sem tam ze spánku tiše zakňučel. To asi, když si vzpomněl na bratříčky a na sestřičky. A hlavně na maminku.

Rozálie Steblová, 7.C.

Zdroj: Steblovi

Pohádka o babičce Janičce a dědečku Janovi

V jedné malé vesničce se ve stejný den narodily dvě děti. Kluk jménem Jan a holčička jménem Jana. Každý byl z jiné rodiny a poznali se, až když začali chodit spolu do školky. Hned se skamarádili a Jan se ptá Jany: „Janičko, pročpak máš okolo krku tu krásnou žlutou mašličku?" A

Jana mu odpověděla: „To ti nemůžu říct, musíš počkat až přijde ten pravý čas." A tak oba dva začali chodit do školy a v deváté třídě se ptá znova Jan Jany: „Janičko, už mi řekneš, proč máš okolo krku tu krásnou žlutou mašli?" Janička opět odpověděla: „Ještě ti to nemůžu říct, počkej až přijde ten pravý čas" A tak spolu začali chodit na střední a po maturitním plese se ptá Jan Jany: „Už mi řekneš,

proč pořád chodíš s tou mašlí okolo krku, Janičko?" A Jana, stejně jako předtím, Janovi odpověděla: „Ještě ti to říct nemůžu, ale vydrž, až přijde ten pravý čas." Uplyne mnoho let, oba mezitím dokončí vysokou školu, poté se vezmou a narodily se jim děti. Dospělý otec rodiny Jan se ptá maminky Jany: „Už mi řekneš, Janičko, proč máš okolo krku tu žlutou mašli? Ještě nemůžu, až přijde čas, ale to bude už za chvíli..." Tak oba dva zestárnou, stanou se z nich babička a dědeček, až se jednou dědeček Jan zeptá babičky Jany: „Milá Janičko, už mi řekneš, proč nosíš celý život okolo krku tu žlutou mašličku?" A Janička nečekaně odpoví: „Ano, Jane, už nastal čas. Zatáhni za mašličku!" Jan pomalu zatáhl za mašličku... a babičce Janičce upadla hlava.

KONEC

(Pohádka podle vyprávění pana učitele Karla Špeciána)

Tereza Fraňková 7.C

Last year we could enjoy Andrea's great fantasy story. This time she comes up with something new – CYBERPUNK. We're sure you gonna enjoy this one as well.....;-)

English Story - Cyberpunk - Introduction (Not an official part)

What is Cyberpunk: a genre of science fiction set in a lawless subculture of an oppressive society dominated by computer technology.

TW the story might contain in the future: Violence, Mention of injuries, the Mob, Trauma, harsh living style/environment, more

Main character: Six Reefo. Six is a 19-year old girl, a very smart hacker. She is around 1.59m in height and is quite fit because of doing odd jobs to stay afloat in the harsh community of the Down town of San Tokyo. She is creole (mix), cyan eyes with yellow ring around the irises, light brown medium wolfcut. She often wears dark dusty blue cargo pants, black boots, black tanktop, black fingerless gloves and a black zip hoodie. Her right arm was injured in an accident, leading to amputation and replacement with a robotic arm that can turn into array of weapons. Six also has a robotic cat accompanying her that she made and programmed to feel less lonely.

English Story - Cyberpunk - Introduction (part 1)

TW the story might contain:

Six groaned awake as their alarm started blaring with that flat annoying beeping sound. Six's eyes opened with reluctance, slamming their hand onto the top of the alarm clock, turning off the alarm along with the holograph above it showing the time. 3am. Why the hell do I have an alarm set on 3am? Six thought as they grabbed their phone strap and gently slapped it onto their forearm. They opened the holographic screen to look what's on today's plan.

They grumbled as they get up and went to get dressed, taking their usual outfit, grabbed their earbuds and went outside, shutting the door with a loud thud behind them without the care in the world.

To be continued...

Andrea Čuříková 9.C

English page

WINTER

K	O	A	X	M	G	U	P	N	Q	D	S	H	O	V	E	L	C	W	F	I	T
Z	B	N	I	R	E	T	A	E	W	S	O	J	S	Y	A	D	I	L	O	H	K
A	J	T	Q	H	V	I	M	O	G	T	L	B	R	N	P	X	U	G	E	F	C
N	T	F	S	O	L	S	T	I	C	E	G	E	I	A	H	R	B	D	L	R	X
S	D	E	Z	C	U	B	N	H	L	Y	P	V	M	F	R	T	A	Q	W	O	P
L	I	B	U	K	H	F	O	A	U	P	R	T	D	I	L	S	N	E	G	Z	O
W	G	R	D	E	L	C	I	C	I	M	X	A	E	P	T	O	H	T	S	E	B
H	I	N	F	Y	O	K	G	L	O	V	E	S	U	M	C	R	D	I	P	N	L
S	R	X	I	L	B	W	S	P	H	U	F	N	T	R	K	A	E	B	J	Q	Y
C	F	P	A	D	E	C	E	M	B	E	R	O	Z	H	B	N	G	T	A	S	N
A	H	T	O	G	R	Q	H	F	T	L	I	W	V	D	A	E	K	S	N	P	A
R	E	K	L	W	H	A	P	U	N	O	T	S	B	G	J	C	F	O	U	I	M
F	C	V	B	E	K	J	O	D	X	N	Q	H	G	L	Y	S	W	R	A	T	W
M	A	S	G	U	N	E	M	B	K	G	Z	O	P	W	I	B	Q	F	R	L	O
U	L	O	K	F	T	N	H	S	W	J	B	E	C	S	A	Z	P	V	Y	G	N
E	P	D	T	I	C	G	A	E	R	O	M	S	F	L	B	K	Z	H	C	A	S
Q	E	J	H	B	I	D	U	L	T	H	N	Y	L	G	N	I	T	A	K	S	M
A	R	W	O	E	P	N	B	Z	F	N	C	S	X	J	O	H	M	U	R	V	G
B	I	C	L	R	M	H	G	Q	P	S	E	K	A	L	F	W	O	N	S	D	U
Y	F	S	N	V	T	E	K	C	A	J	H	D	Q	Z	I	P	L	X	M	B	R

blizzard	frostbite	igloo	skating	snowman
December	frozen	jacket	skiing	snowshoes
February	gloves	January	sleigh	solstice
fireplace	hockey	longjohns	slippery	sweater
flannel	holidays	mitts	snowballs	toboggan
flurries	hot chocolate	scarf	snowboarding	whiteout
frigid	icicle	shovel	snowflakes	wintertime

How do snowmen get information?
They search on the winter-net.

What do you call an old snowman? Water.

What are little snowmen called?

Chill-dren!

TRom

Mini čepičky-dekorace

K výrobě mini čepičky budeme potřebovat:

- ruličku od toaletního papíru/kuchyňských utěrek
- vlnu
- nůžky
- pravítko
- tužku

Ruličku od toaletního papíru rozstříháme na 1,5 cm široké kroužky.

Nastříháme si vlnu na 30-35 cm dlouhé kousky.

Ústřížek vlny přehneme na půl, protáhneme ho skrz kroužek a uděláme liščí smyčku. Opakujeme s dalšími ústřížky, dokud nebude pokrytý celý kroužek.

Protáhneme vlnu prostředkem kroužku na opačnou stranu a jedním kouskem vlny svážeme tak, aby vznikla čepička s bambulí.

Liščí smyčka

A dekoraci máme hotovou, teď už jen vymyslet, kampak ji pro ozdobu umístíme.

Michaela Havlasová 7.C

AMERICKÉ BRAMBORY

Pamatujete si na **remosku**? Já jo, a tak jsem ji u babičky vytáhla ze skříně a vařím a...šetřím!

Americké brambory jsou skvělá příloha nejen ke steakům. Hodí se i k různým smetanovým omáčkám, nebo prostě jen tak, na chuť. Připravit americké brambory je opravdu snadné a oproti oblíbeným hranolkům mají i jednu velkou výhodu. Jsou pečené na minimálním množství tuku.

Nakrájím si brambory varného typu A i se slupkou (obsahují málo škrobu a zůstanou pevné i po delší tepelné úpravě) na kolečka či měsíčky. Brambory by měly být podobně velké, aby byly propečené rovnoměrně. Pokud máte brambory typu B, nechte je půl hodiny ve studené vodě, pak vodu slijte a brambory osušte v čisté utěrce.

Následně **brambory proložím nakrájenou cibulí anebo s mrkví, párkem, případně slaninou a posypu je kořením na americké brambory** (koření: pepř mletý, chilli, pálivá/sladká/uzená mletá paprika, drcený kmín, sušený česnek, oregano, kurkuma, saturejka, libeček...), solí...a **peču a promíchávám až do zlatohněda**. Tímto způsobem je pečou i v troubě.

Rozálie Steblová, 7.C.

Zdroj: Toprecepty.cz

Nadýchaný hrnečkový perník

Perník patří mezi velmi jednoduché buchty a je rychlý na přípravu. Navíc se dá připravit osvědčenou hrnkovou metodou, proto nepotřebujete váhu. Potřený marmeládou a politý čokoládou - to je přesně ten, který nám pekly naše babičky k víkendové snídani.

Těsto:

2 hrnky hladké mouky

1 hrnek cukru

1 hrnek mléka

1/2 hrnku oleje

1 vejce

1 kypřicí prášek do perníku

1 vanilkový cukr

2 lžíce kakaa

Nejprve připravíme hluboký plech, vymažeme ho tukem a vysypeme hrubou moukou. Místo toho ale také můžeme plech pouze vyložit papírem na pečení. Do mísy vsypeme mouku, cukr, vanilkový cukr, kakao, kypřicí prášek do perníku a promícháme. Přidáme mléko, olej, vejce a opět promícháme. Těsto vylijeme na připravený plech a vložíme do středně předehřáté trouby. Pečeme zhruba 20 minut při teplotě 170 °C, řídíme se přitom zkušeností s vlastní troubou.

Je to velké jako schody, ale přesto se to vejde do kapky vody. Co je to?

Je to kyselé ale
nejde to vidět. Co
je to?

Když mě ubíráte rostu, když mi přidáváte zmenšuji se. Kdo jsem?

Mám města, ale ne domy.

Mám hory, ale ne stromy.

Mám řeky, ale ne ryby. Co jsem?

Třicet dva běloušů stojí na rudé liště napřed žvýkají,
potom dupají a pak stojí tiše. Kdo to je?

Sofie Weigertová 6.B

(odpovědi: duha, citron za rohem, jáma, mapa, zuby)

Kvíz pro opravdové čtenáře Tornáda

.....a je tu tradiční kvíz pro ty z vás, kteří si náš **časopis opravdu přečetli** 😊

Otázky jsou opět rozdělené na ty pro žáky 1.stupně a ty pro žáky 2. stupně.

OTÁZKY PRO 1. STUPĚŇ	OTÁZKY PRO 2. STUPĚŇ
1) Kdy se rozdělilo Československo?	1) Jaká květina je symbolem pro připomenutí válečných veteránů?
2) Co najdete v červené budce u vchodu do školy?	2) V kterém roce přistáli lidé poprvé na Měsíci?
3) Komu děkuje ve své básničky pan učitel Salač?	3) Jaký průšvih měl pan učitel Špecián v 7.třídě?
4) Co si Róza upekla v remosce?	4) Kde stojí rozhledna Máminka?
	5) Co je typické pro styl CYBERPUNK?

Easy peasy lemon squeezy 😊

Své odpovědi napište do odpovědních lístků a vhod'te do naší barevné krabice u ředitelny do **1. dubna**.

(každý sám za sebe, nespolehejte na „dobré“ rady spolužáků). 😊

Nezapomeňte napsat **čitelně celé své jméno a třídu!!!!**

TRom

Tereza Fraňková, 7. C

